

บทความวิจัย

วัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

ปวิณกร คลังช่อง

นักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัย ด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัยและด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย 2) เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมการวิจัย ที่มี เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดตำแหน่งและวิทยฐานะ ที่แตกต่างกัน 3) เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยที่มีต้นสังกัดแตกต่างกัน 4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัย 5) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการ พัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในจังหวัดปัตตานี จำนวน 400 คน ใช้การ วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (t - test) ค่าเอฟ (F -test) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไคสแควร์ (Chi-Square Test: χ^2)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูส่วนใหญ่เคยทำและกำลังทำวิจัยแต่ผลงานวิจัยยังไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา ครูทำวิจัยจำนวน 1-2 เรื่อง เพื่อบริหารจัดการเรียนการสอน และเพื่อเลื่อน วิทยฐานะ ตามลำดับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมการวิจัยของครูอยู่ในระดับมาก ความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง 2) ครูที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ ต้นสังกัด และ ตำแหน่งแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน แต่ครูที่มีวุฒิและวิทย ฐานะแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ ระดับ 0.05 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูที่มีต้นสังกัดแตกต่างกัน ส่วนใหญ่ แตกต่างกัน ยกเว้น เรื่องแหล่งค้นคว้าข้อมูลและทรัพยากรเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนนโยบายและการบริหาร งานวิจัยของต้นสังกัด นโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย งบประมาณด้านการวิจัย เวลาสำหรับการวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการทำวิจัยของครู คุณภาพการ วิจัยของครู การเผยแพร่งานวิจัยของครูและแผนการทำวิจัยของครูในช่วง 1-5 ปีข้างหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.01 และ 0.05 และ 5) ผู้บริหารทุกระดับควรให้การสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรมและ ต่อเนื่อง

คำสำคัญ: วัฒนธรรมวิจัย

Research

Research Culture of Teachers in Pattani Province

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study the opinions of teachers in Pattani province about research culture, beliefs, attitudes, values and support factors toward research, 2) to compare the research culture about the beliefs, attitudes, and values issues in different of sex, age, teaching experience, qualification, organization, position, and academic status. 3) to compare support factors of the different organizations. 4) to study the relationship between individual factors and research culture in the current status. 5) to study the suggestions to develop Pattani teachers' research culture. The samples were 400 teachers in pattani. The research instrument was a questionnaire about the teachers' research culture. The data was analyzed using frequencies, percentage, means, standard deviation, t-test, F-test and Chi-Square Test.

The finding were as follows: 1) Most teachers did research but their research quality were not satisfy. In the past ten years, teachers did 1-2 researches for school evaluation, teaching improvement and academic promotion respectively. Pattani teachers had very high level of positive attitudes toward research and support factors was found in the medium level. 2) Teachers in different sex, age, teaching experience, organization and position had the same beliefs, attitudes, and values toward research. 3) The result of comparing support factors toward the different organization was significantly different at 0.05 level, except in the sources for research requirement. The research policy and research administration knowledge and research experience, research budget, time, reward from research were significantly differences at 0.05 level. 4) Individual factors relate to the research format, research quality, research distribution, and research plans in the next 5 years were significantly differences at 0.01 and 0.05 and 5) All administrators should support teachers in doing research effectively and continually.

Key word: Research Culture

บทนำ

การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะทำให้เกิดองค์ความรู้ นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อย่างยั่งยืนและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศแนวทางในการพัฒนาการศึกษาของไทยที่ดำเนินมาต่อเนื่องเป็นระยะเวลาที่ยาวนานมากคือการปฏิรูปการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่เป็นเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ครูทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความรู้มีความสามารถในการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดซึ่งในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ครูจำเป็นต้องใช้กระบวนการวิจัย เพราะการวิจัยเป็นกระบวนการในการแสวงหาความรู้อย่างเป็นระบบ น่าเชื่อถือและเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งของการพัฒนาประเทศและพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาซึ่งระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 หมวด 4 มาตราที่ 24 (5) มาตรา 30 และมาตราที่ 30 ให้สถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ควบคู่กับการวิจัยและตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มาตรฐานที่ 10 ครูต้องมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมี 7 ตัวบ่งชี้ ซึ่งตัวบ่งชี้ที่ 7 ได้กำหนดว่าครูต้องมีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียน (สมาน อัครภูมิ, 2550: 24 - 25) และการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระบุให้ครูจัดการศึกษาค้นคว้าและวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน), 2553: 40) นอกจากนี้ ตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของครูพบว่าหน้าที่และความรับผิดชอบตามวิทยฐานะทั้งครูชำนาญการ ครูชำนาญการพิเศษ ครูเชี่ยวชาญและครูเชี่ยวชาญ

พิเศษ ต้องทำวิจัยเป็นส่วนหนึ่งจึงจะมีวิทยฐานะได้ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545: 77) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2547-2553 กลยุทธ์ที่ 3 ด้านที่ 2 ด้านการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้อย่างชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพโดยการส่งเสริมวิจัยและพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547) และจากการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (2552-2561) มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยของครูอย่างชัดเจนได้แก่ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาครูและบุคลากรทั้งระบบให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพและได้รับการส่งเสริมด้านวิทยฐานะ ข้อที่ 5 พัฒนาคูให้มีความรู้ ทักษะ และภาวะผู้นำทางวิชาการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนาวิชาชีพเป็นครูมืออาชีพบนพื้นฐานการวิจัย ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิชาชีพ วิทยฐานะ และการส่งเสริมการลาศึกษาต่อ และข้อที่ 6 สนับสนุนด้านการวิจัยพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อสร้างนวัตกรรมและแก้ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน จัดโอกาสให้ครูได้นำเสนอผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ครูจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้หรือแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอจนเป็นวัฒนธรรมวิจัย วัฒนธรรมวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมองค์การ วัฒนธรรมวิจัยมีทั้งระดับบุคคล องค์กร และระดับสังคม การที่สังคมจะผลิตผลงานวิจัยคุณภาพสูงได้อย่างเพียงพอจะต้องมีพื้นฐานการวิจัยที่เข้มแข็งทั้งในสามระดับ ระบบการศึกษาไทยจะต้องทำหน้าที่ปลูกฝังวัฒนธรรมวิจัยให้กับครูและยิ่งไปกว่านั้นต้องปลูกฝังวัฒนธรรมวิจัยให้แก่นักเรียนด้วย การปฏิรูปการศึกษาจำเป็นต้องให้ความสำคัญในการสร้างวัฒนธรรมวิจัย (วิจารณ์ พานิช, 2542 : 140) ปัจจุบันพบว่าวัฒนธรรมวิจัยของครูยังไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เนื่องจากการวิจัยของครูส่วนใหญ่เป็นการวิจัยแยกส่วนและทำกันเพียงส่วนน้อย เนื่องจากครูส่วนมากไม่มี

ความรู้ในการทำวิจัยและยังคิดว่าวิจัยเป็นเรื่องยาก สภาพที่ปรากฏให้เห็นในโรงเรียนจึงเป็นสภาพที่ครูทำหน้าทีการสอน โดยเน้นที่กิจกรรมการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียว ไม่ได้มีการเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน หรือพัฒนาวิชาชีพครู ในขณะที่กลุ่มครูที่ต้องการทำวิจัยก็วางแผนการทำงาน โดยมีการทำกิจกรรมการเก็บข้อมูลวิจัยเป็นโครงการเฉพาะกิจ เวลาของครูส่วนหนึ่งหมดไปกับการทำวิจัย เวลาที่อุทิศให้กับงานสอนก็น้อยลง จนทำให้การเรียนการสอนในชีวิตประจำวันของครูและนักเรียนได้รับผลกระทบครูทำการสอนได้ไม่เต็มที่ส่งผลให้ครูที่ทำวิจัยประสิทธิภาพของการสอนลดลง (สุวิมล ว่องวานิช 2545: 4) และเกษรชัย และหิมา (2550: 4) กล่าวว่าการศึกษาของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยังขาดการสนับสนุนอย่างเอาใจจริงเอาใจ ขาดการสร้างแรงจูงใจ จากผู้บริหารระดับต่างๆ แม้ว่าจะมีการจัดให้ครูประชุมปฏิบัติการมากมาย เพื่อให้ครูมีความรู้ด้านการวิจัย แต่ครูมีเป้าหมายหลักคือการนำไปใช้ในการเลื่อนวิทยฐานะ ซึ่งจากการปฏิรูปการศึกษารอบแรกได้ค้นพบความล้มเหลวเรื่องการเลื่อนวิทยฐานะ กล่าวคือพบว่าวิทยฐานะของครูและผู้บริหารกับผลการเรียนของผู้เรียนไม่สัมพันธ์กัน (ชาติชาย คชนชล, 2552: ออนไลน์) และเกษรชัย และหิมา กล่าวว่าผลการประเมินวิทยฐานะของครูไม่สัมพันธ์กับคุณภาพของผู้เรียน (เกษรชัย และหิมา, 2550: 5) บุคลากรส่วนมากยังคิดว่า การวิจัยเป็นสิ่งที่ปฏิบัติในระดับอุดมศึกษา เป็นหน้าที่ของนักวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนและครูเป็นจำนวนมากคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ปกติก็มีมากอยู่แล้ว จึงไม่มีเวลาทำวิจัยและเห็นว่าการวิจัยไม่มีประโยชน์ ไม่คุ้มค่ากับการทำ ผู้บริหารและครูยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัย ขาดการสนับสนุนและสร้างแรงจูงใจ บุคคลที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมวิจัยของครูคือผู้บริหารการศึกษาทุกระดับต้องเป็นผู้วางแผน บริหารการวิจัย นิเทศติดตาม ให้กำลังใจ ยกย่องชมเชยให้การสนับสนุนทุกวิถีทาง ให้มีความสำคัญโดยควรกล่าวในโอกาสต่างๆ หรือผ่านสื่อต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวในที่ประชุม สนับสนุนการจัดพิมพ์เผยแพร่ หรือแม้แต่จะนำมาประกอบการพิจารณาผลการทำงาน พิจารณาความดีความชอบ อัน

จะเป็นแรงผลักดัน (Reinforcements) ที่สำคัญแก่บุคลากรในสถานศึกษา ให้เป็นครูมืออาชีพที่จะส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนของผู้เรียนที่จะเป็นกำลังของประเทศชาติ (สัมมนา ธนินิธิ, 2545: 27) เพื่อให้เกิดวัฒนธรรมวิจัยในองค์กรการศึกษาส่งผลให้ครูมีการพัฒนาองค์ความรู้ เกิดการพัฒนาผู้เรียนและขณะเดียวกันผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้หรือหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ทำให้โรงเรียนกลายเป็นโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (The Learning School) จังหวัดปัตตานี เป็นจังหวัดเป็นจังหวัดหนึ่งในสามจังหวัดชายแดนใต้ ที่ประสบปัญหาหลายประการทำให้ผลที่ได้รับการจัดการศึกษาไม่ทัดเทียมกับพื้นที่อื่น แม้ว่ารัฐบาลได้ใช้ความพยายามในทุมเทการพัฒนาการศึกษาโดยเฉพาะการทุ่มงบประมาณอย่างมากมายมหาศาลลงในพื้นที่อย่างต่อเนื่องแล้วก็ตามพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในพื้นที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำกว่าภาพรวมของประเทศ จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ว่ามีสภาพเป็นอย่างไร และมีแนวทางในการส่งเสริมหรือพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยอย่างไรบ้าง เพราะเชื่อว่าวัฒนธรรมวิจัยย่อมพัฒนาผู้เรียน องค์กรและช่วยส่งเสริมให้การจัดการศึกษาในจังหวัดปัตตานีให้ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครู ด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตามทัศนะของครูในจังหวัดปัตตานี
2. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีอายุ เพศ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ตำแหน่ง และวิทยฐานะ ที่แตกต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน

4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมการวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

5. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นครูในจังหวัดปัตตานี ได้แก่ ครูที่สังกัด

ตาราง แสดงจำนวนครูและโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

สังกัด	โรงเรียน	ร้อยละ	ครู	ร้อยละ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	10	25	100	25
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 15	10	25	100	25
สำนักงานการศึกษาเอกชน	15	37.5	150	37.5
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	5	12.5	50	12.5
รวม	40	100	400	100

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษาของครู หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน ตำแหน่งและวิทยฐานะ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ วัฒนธรรมวิจัยของครู จำแนกเป็น 3 ด้าน 1) ด้านสภาพการวิจัย 2) ด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมการวิจัย 3) ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ด้านสภาพการวิจัยของครู ด้านความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย

2. หาค่าที (t-test) และ ค่าเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี (สพป.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 15 (สพม.15) สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดปัตตานี (สช.) และสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รวมประชากรทั้งสิ้น จำนวน 8,227 คน และกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน จาก 40 โรงเรียน โดย การ สุ่ม แบบ บ ั้ น ภู มิ แบบ บ ั้ น ส ั ด ส ั ว น (Disproportionate Stratified Random Sampling)

ค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีอายุ เพศ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัด ตำแหน่ง และวิทยฐานะที่แตกต่างกัน และเพื่อเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไคสแควร์ (Chi-Square Test: χ^2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมการวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครู ความเชื่อ เจตคติ ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตามทัศนะของครูในจังหวัดปัตตานี

ด้านสภาพด้านการวิจัยครูผู้สอนส่วนใหญ่เคยทำวิจัยและปัจจุบันครูส่วนใหญ่ก็ยังคงทำวิจัยอยู่กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ครูทำวิจัยมากที่สุด คือ ภาษาไทย ใน

ระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาครูทำวิจัย จำนวน 1-2 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นวิจัยแบบง่าย ใช้เวลา 3-4 เดือนต่องานวิจัย 1 เรื่อง แต่กลับพบว่าผลงานวิจัยยังไม่เป็นที่พอใจ ซึ่งการวิจัยของครูส่วนใหญ่นำไปใช้เพื่อรองรับการประเมิน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และเพื่อเลื่อนวิทยฐานะตามลำดับ ลักษณะการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีทำด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่โดยมีที่ปรึกษางานวิจัยของครูคือ เพื่อนครู และครูส่วนใหญ่ใช้ทุนส่วนตัวในการทำวิจัยด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัย ครูส่วนใหญ่ยังไม่มีเผยแพร่ผลงานวิจัยและที่เผยแพร่ส่วนใหญ่นำเสนอในระดับโรงเรียนด้านการอบรมการวิจัยของโรงเรียนให้แก่ครู ครูโดยส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าโรงเรียนไม่ได้จัดการอบรม ส่วนการอบรมจากต้นสังกัดในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่ครูได้รับการอบรม 1-3 ครั้ง แหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยของครูส่วนใหญ่คือ อินเทอร์เน็ต แหล่งศึกษาค้นคว้าที่ครูเห็นว่ามีจำนวนน้อยที่สุดคือ ต้นสังกัด แผนทำวิจัย 1- 5 ปี ข้างหน้า ครูส่วนใหญ่คิดจะทำวิจัยเหตุผลที่ครูคิดว่าจะทำวิจัยคือเพื่อให้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้น เพื่อรองรับการประเมินและเพื่อประโยชน์ด้านการสอนและการปฏิบัติงาน ตามลำดับและเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่คิดที่จะทำวิจัย เพราะไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานอื่นของโรงเรียนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย และการทำวิจัยเป็นสิ่งที่ยุ่งยากขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย และขาดทุนอุดหนุนในการทำวิจัยตามลำดับ ด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมด้านการทำวิจัยของครูพบว่า ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมของครูในจังหวัดปัตตานีที่มีต่อการวิจัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การวิจัยมีคุณค่าในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ในห้องเรียน และโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือครูทุกคนควรทำวิจัยอย่างจริงจัง ($\bar{X} = 4.09$) และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยพบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาจำแนกตามต้นสังกัดพบว่า ครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.28$) รองลงมาคือครูที่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

($\bar{X} = 3.16$) และครูที่สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 3.00$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และ งบประมาณด้านการวิจัย ($\bar{X} = 2.91$) มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มี เพศ อายุ ประสบการณ์การสอน วุฒิ การศึกษา ต้นสังกัด ตำแหน่งและวิทยฐานะที่แตกต่างกัน พบว่า ความคิดเห็นในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีที่มี เพศ อายุ ประสบการณ์การสอน ต้นสังกัด และตำแหน่งแตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้าน ความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นครูที่มี วุฒิการศึกษา และ วิทยฐานะที่แตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูลและทรัพยากรเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของต้นสังกัด ด้านนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย งบประมาณด้านการวิจัย เวลาสำหรับการวิจัย ผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมวิจัยของครูในด้านสภาพการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี

1. อายุ ตำแหน่ง ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนผลงานวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิ ต้นสังกัด ตำแหน่ง วิทยฐานะในการทำงานมีความสัมพันธ์กับรูปแบบการวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ประสบการณ์ในการสอนไม่มีความสัมพันธ์
กับความสำเร็จของงานวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ 0.05

4. อายุ มีความสัมพันธ์กับคุณภาพงานวิจัยของ
ครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ประสบการณ์ วุฒิ ตำแหน่ง มีความสัมพันธ์
กับคุณภาพงานวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.01

6. อายุ ประสบการณ์ในการสอน ต้นสังกัด
ตำแหน่ง วิทยฐานะ มีความสัมพันธ์กับการเผยแพร่
ผลงานวิจัยของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.01

7. ประสบการณ์ในการสอน ต้นสังกัด ตำแหน่ง
มีความสัมพันธ์กับแผนการทำวิจัยของครูในช่วง 1-5 ปี
ข้างหน้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การอภิปรายผลการวิจัย

ด้านสภาพการวิจัยของครู ความเชื่อ เจตคติ
ค่านิยมการวิจัย และด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ตาม
ทัศนะของครูในจังหวัดปัตตานี สภาพการวิจัยของครู ใน
จังหวัดปัตตานีพบว่า ครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ตอบ
ว่าเคยทำวิจัยและในปัจจุบันครูส่วนใหญ่ทำวิจัยแสดงว่า
ครูให้ความสำคัญกับการทำวิจัยมากขึ้นอาจเป็นเพราะว่า
ครูผู้สอนต้องปฏิบัติตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาซึ่ง
เป็นนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการที่ให้ครูปฏิรูปการ
เรียนรู้ โดยปรับเปลี่ยนวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการ
สอน ประกอบกับครูต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับ
ที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตราที่ 24 (5) และเพื่อรองรับการ
ประกันคุณภาพการศึกษาทั้งการประเมินภายในและการ
ประเมินภายนอก มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการ
สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ที่ 6.2 ระบุให้ครูจัด
การศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อพัฒนาสื่อและ
กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา(องค์การมหาชน),2553:40) นอกจากนี้
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้
ดำเนินการโครงการสร้างวัฒนธรรมวิจัยในโรงเรียนซึ่ง

เป็นนโยบายเร่งด่วนที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐานต้องดำเนินการตามกรอบการปฏิรูปการศึกษาใน
ทศวรรษที่สองโดยส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกเขตพื้นที่
การศึกษาดำเนินโครงการสร้างวัฒนธรรมการวิจัย และ
ผลการวิจัยพบว่าสาระการเรียนรู้ที่ครูในจังหวัดปัตตานี
ทำวิจัยมากที่สุดคือสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ทั้งนี้อาจ
เนื่องมาจากภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก
เป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ของกลุ่มสาระอื่นๆ ดังนั้นครู
จึงเน้นพัฒนาการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยก่อนเป็น
อันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนาภรณ์ วรรณคำ (2549
: บทคัดย่อ) ที่พบว่าครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาทำ
วิจัยสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมากที่สุด เพราะเป็นสาระ
ที่ครูนำไปแก้ไขปัญหาและช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนของนักเรียน และพบว่าผลงานวิจัยในระยะเวลา
10 ปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ครูทำวิจัย จำนวน 1 - 2 เรื่อง
ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนที่น้อยมาก ทั้งนี้เพราะครูไม่ค่อยมี
เวลาและครูมีภาระงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก ซึ่ง
สอดคล้องกับประวิต เอรารธรรม (2546 : 7 - 8) ได้
กล่าวถึงปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนว่า เวลาเป็น
ปัญหาหนึ่งของการวิจัยของครู จากจำนวนผลงานวิจัย
ในช่วง 10 ปี ที่ผ่านมามาจากกล่าวได้ว่าครูยังไม่มีการทำ
วิจัยอย่างต่อเนื่อง และพบว่าครูในจังหวัดปัตตานีส่วน
ใหญ่ยังไม่พอใจผลงานวิจัยของตนเอง และประเมิน
คุณภาพงานวิจัยของตนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่าครูยังขาดความรู้และที่ปรึกษาในการทำวิจัย
ลักษณะการทำวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ส่วนใหญ่ทำ
ด้วยตนเอง และที่ปรึกษางานวิจัยของครูในจังหวัด
ปัตตานีส่วนใหญ่ คือ ปรึกษาเพื่อนครู และครูส่วนใหญ่ใช้
ทุนส่วนตัวในการทำวิจัย สอดคล้องกับที่ รอสดี กอวาอูตุ
(2550 : 70) พบว่าการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูเอกชน
จังหวัดยะลาส่วนใหญ่ครูผู้สอนทำการวิจัยเพียงลำพัง
และใช้งบประมาณส่วนตัวในการทำวิจัย

ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยพบว่าครูใน
จังหวัดปัตตานีโดยส่วนใหญ่ยังไม่มีเผยแพร่
ผลงานวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่ได้รับการ
สนับสนุนเวทีที่จะนำเสนองานวิจัย สอดคล้องกับงานวิจัย
ของ ศักดิ์ดา อุปมาใต้ (2544 : 30) ภิญญะ ลองศรี
(2549 : 117) รอสดี กอวาอูตุ (2550 : 70) พบว่าครูที่

ทำวิจัยส่วนใหญ่เมื่อทำรายงานวิจัยเสร็จจะเผยแพร่ในระดับโรงเรียนหรือนิทรรศการที่หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้ ครูเข้าคัดเลือกครูดีเด่นประจำปีเท่านั้นทั้งนี้อาจเป็นหน่วยงานต้นสังกัดยังไม่มีเวทีให้ครูผู้สอนได้เผยแพร่ งานวิจัยอย่างเป็นระบบและขาดการส่งเสริมต่อเนื่อง ทำให้ครูขาดแรงจูงใจที่จะเผยแพร่ผลงานวิจัยในด้านการอบรมการวิจัยพบว่าโรงเรียนโดยส่วนใหญ่ไม่ได้จัดอบรมวิจัยและการอบรมส่วนใหญ่ที่จัดโดยต้นสังกัด ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาพบว่าครูได้รับการอบรมการทำวิจัยจากต้นสังกัด เพียง 1-3 ครั้ง ซึ่งถือว่าน้อยมาก เพราะการสนับสนุนให้ครูอบรมการทำวิจัยส่งผลต่อการปฏิบัติและไม่ปฏิบัติตามการวิจัยของครูผู้สอน (เกษร กุณาใหม่ 2549: 139) ซึ่งสอดคล้องกับสุพรรณิ สีนโพร (2546: 123 - 133) พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อสมรรถภาพการวิจัยของครูได้แก่ จำนวนครั้งที่ครูเข้าร่วมฝึกอบรมการวิจัยในช่วง 1 ปี จำนวนเวลาที่ครูศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ความเป็นครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการทำวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนขาดงบประมาณในการจัดอบรม ขาดผู้มีความรู้เรื่องการวิจัย และผู้บริหารขาดการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการอบรมการวิจัย ส่วนต้นสังกัดจัดการอบรมแต่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง ผลการศึกษายังพบว่าแหล่งศึกษาค้นคว้าเพื่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีส่วนใหญ่ คือ อินเทอร์เน็ต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าอินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งข้อมูลที่เข้าถึงได้ง่ายที่สุดและมีข้อมูลจำนวนมาก แผนการทำวิจัย 1- 5 ปี ข้างหน้า ครูส่วนใหญ่ คิดจะทำวิจัย ซึ่งเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานี คิดจะทำวิจัย 1- 5 ปี ข้างหน้า คือ เพื่อให้มีวิทยฐานะที่สูงขึ้น เพื่อรองรับการประเมิน เพื่อประโยชน์ทางการสอนและการปฏิบัติงาน ปฏิบัติตามนโยบายของโรงเรียนและเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ครูในจังหวัดปัตตานีไม่คิดจะทำวิจัยใน 1- 5 ปี คือ ไม่มีเวลาเนื่องจากมีภาระงานอื่นของโรงเรียนมาก ขาดความรู้และประสบการณ์การทำวิจัย ยุ่งยาก ขาดที่ปรึกษาในการทำวิจัย และขาดทุนอุดหนุนในการทำวิจัย ตามลำดับ สอดคล้องกับที่เพียงใจ สุขศรีสังข์ (2552 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูไม่กล้าเป็นผู้นำด้านการวิจัยเพราะกลัวว่ามีความรู้ไม่เพียงพอ

และสอดคล้องกับที่เลอชัย โชคสวัสดิ์ (2546: 34) พบว่าครูโดยส่วนรวมไม่มีความรู้ ความสามารถหรือมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการวิจัยเพียงเล็กน้อย ทำนองเดียวกับ ศรีเวียง เชียงแรง (2546: 30) ได้กล่าวถึงปัญหาของการปัญหาของการไม่ทำวิจัยไม่ทำวิจัยไว้ว่าส่วนหนึ่งเกิดจากครูไม่มีความรู้เรื่องการวิจัยและมักมองตนเองว่าไม่มีความสามารถเพียงพอที่จะทำวิจัยได้ และ ญัฐธิดา เล่าส้ม(2546: 6) กล่าวว่าความรู้ความสามารถเป็นสิ่งจำเป็นในการทำวิจัยของครู เพื่อที่จะสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ด้านความเชื่อ เจตคติ และค่านิยม ครูในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมที่ดีต่อการวิจัยโดยภาพรวมครูเห็นด้วยในระดับมาก กล่าวได้ว่าครู ความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมทางบวกต่อการวิจัยครูเห็นคุณค่าของการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนซึ่งสอดคล้องกับสมเจตน์ นาคเสวีและคณะ (2550: 72) ที่ทำการศึกษาเรื่องเจตคติต่อการวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานีพบว่าบุคลากรเห็นด้วยในระดับมาก การวิจัยครั้งนี้จึงสรุปได้ว่าครูในจังหวัดปัตตานีมีเจตคติที่ดีต่อการวิจัยและครูในจังหวัดปัตตานีเชื่อว่าการวิจัยนั้นช่วยพัฒนาการจัดการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าครูในจังหวัดปัตตานีมีความเชื่อ เจตคติ และค่านิยมที่ดีต่อการวิจัย แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าครูในจังหวัดปัตตานียังไม่พอใจกับงานวิจัยของตนเองและประเมินคุณภาพงานวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีในทัศนะของครูยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งขัดแย้งกับผลการศึกษาของเยาวภา เจริญบุญ (2538) ที่พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการวิจัยนับว่าเป็นแรงผลักดันประการหนึ่งที่ส่งผลให้ครูทำวิจัยและสามารถทำวิจัยได้รับผลสำเร็จ และจากการศึกษาของ สัมมา ธนินิธ (2536) ก็พบว่าทัศนคติที่ดีต่อการทำวิจัยนั้นเป็นแรงผลักดันที่สำคัญภายในตัวคนอาจารย์ที่จะทำหรือไม่ทำวิจัยผลิตภาพการวิจัยของคณาจารย์จะปรากฏผลสม่ำเสมอต่อเนื่อง ในลักษณะที่เป็นผลงานวิจัยในแง่มุมมิติต่างๆ มากมายเพียงใดขึ้นอยู่กับทัศนคติที่ดี มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการศึกษาวิจัย ผลเป็นเช่นนี้อาจ

เป็นเพราะว่าครูในจังหวัดปัตตานี ยังได้รับการสนับสนุนด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยไม่เพียงพอปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่า ครูได้รับการสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครูจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลให้ครูผู้สอนทำวิจัยได้น้อยลงและผลงานวิจัยยังไม่มีคุณภาพเพียงพอและเพื่อที่จะกระตุ้นหรือจูงใจให้ครูผู้สอนทำวิจัยมากขึ้นและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของครู ให้เพียงพอกับความต้องการเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยได้อย่างแพร่หลายและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูใช้การวิจัยเชื่อมโยงปัญหาอย่างเป็นระบบเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ทั้งผู้บริหาร ครู ผู้เรียน เพื่อนและผู้ปกครองและชุมชนควรมีส่วนร่วมในกระบวนการแก้ปัญหา เพื่อให้การดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนของครูมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องจากการศึกษาของสมเจตน์ นาคเสวี และคณะ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติและปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา ม.สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่าบุคลากรมีความเห็นต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยโดยรวมในระดับปานกลาง โดยมีความคิดเห็นด้านทรัพยากรเพื่อการส่งเสริมการทำวิจัยในระดับมากสำหรับปัจจัยด้านนโยบายและการบริหารการวิจัย ด้านความรู้และประสบการณ์ทำวิจัย ด้านแหล่งค้นคว้าข้อมูล ด้านงบประมาณการวิจัย ด้านเวลาสำหรับการทำวิจัย และด้านผลตอบแทนจากการทำวิจัย บุคลากรเห็นด้วยในระดับปานกลาง และจากการศึกษาของ วิไลพรณ์ เสรีวัฒน์ (2544: บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดความสำเร็จอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดประชุมชี้แจงคณะครูทุกคนให้ทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ และบทบาทที่ครูต้องมีการวิจัยเพื่อปรับปรุงการสอน นอกจากผู้บริหารแล้วต้นสังกัดยังต้องให้การสนับสนุนการวิจัย สอดคล้องกับการศึกษาของ Adele (1989 : 348 อ้างถึงในพวงพะยอม บุญตาแสง, 2550 : 62) ได้ศึกษาครูในฐานะนักวิจัยกับแนวทางที่แตกต่างกันในการอบรมของหัวหน้าสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษารัฐอลิโนยส์ ผล

การศึกษาพบว่า เขตการศึกษาต้องให้โอกาสครูเข้าร่วมในการวิจัย ข้อเสนอแนะสำหรับนโยบายการพัฒนาบุคลากรเน้นการใช้โปรแกรมครุณักวิจัย พร้อมทั้งจัดให้มีการสนับสนุนจากเพื่อนและยอมรับบทบาทซึ่งกันและกัน ครูประสบปัญหาที่เกิดจากเวลาไม่เพียงพอ ความไม่แน่นอน ความไม่สนใจของผู้บริหาร แต่ถ้าเพื่อนให้การสนับสนุนทำให้แก้ปัญหาบางอย่างได้ ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษาต่างกัน จะมีเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาและความพอใจในผลการเรียนของนักเรียนต่างกัน สอดคล้องกับที่ สุวิมล ว่องวานิช (2545 : 78 - 80) ได้กล่าวไว้ว่า แนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางและเกิดประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องให้ความร่วมมือตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องสนับสนุนอย่างเต็มที่

การเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีเพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน วุฒิการศึกษา หน่วยงานต้นสังกัดของโรงเรียน ตำแหน่ง และ วิทยฐานะที่แตกต่างกัน

1. ผลการศึกษาพบว่าวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานีที่มีเพศแตกต่างกัน มีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ถึงแม้ครูผู้สอนจะมีเพศที่ต่างกันแต่ครูทุกคนก็มีโอกาสได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัย อบรม สัมมนา หรือได้รับคำแนะนำต่างๆ เกี่ยวกับการทำวิจัย พอๆกันรวมทั้งอาจจะมีการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันกับเพื่อนครูได้ตลอดเวลา ทำให้ครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นทางด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน

2. ผลการศึกษาวรรณกรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีอายุ ประสบการณ์ ต้นสังกัด ตำแหน่ง แตกต่างกันมีวัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านวิทยฐานะแตกต่างกัน มี

วัฒนธรรมวิจัยในด้านความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยแตกต่างกัน กล่าวคือครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีความเชื่อ เจตคติและค่านิยมการวิจัยที่แตกต่างจากครูชำนาญการและครูที่ไม่มีวิทยฐานะ

จากการเปรียบเทียบวัฒนธรรมวิจัยในด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยของครูในจังหวัดปัตตานี ที่มีหน่วยงานต้นสังกัดที่แตกต่างกัน พบว่าปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัยเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้าข้อมูลและทรัพยากรเพื่อการวิจัยไม่แตกต่างกัน ส่วนนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียน ด้านความรู้และประสบการณ์ด้านการวิจัย ด้านงบประมาณการวิจัย ด้านเวลาสำหรับการวิจัย และด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการวิจัยและโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยครูที่สังกัด สพม.15 มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นด้านปัจจัยที่เอื้อต่อนโยบายและการบริหารงานวิจัยของโรงเรียนสูงกว่าครูที่สังกัดอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สพม. 15 มีนโยบายการบริหารงานวิจัยที่เป็นระบบมากกว่าสังกัดอื่นๆ ในทุกๆ เรื่อง

ข้อเสนอแนะในการนำงานวิจัยไปใช้มีดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับตั้งแต่ระดับสถานศึกษา ระดับต้นสังกัด ระดับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมมือกันส่งเสริมหรือสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อในด้านต่างๆ และกำหนดให้ทุกสังกัดมีการกำหนดนโยบาย วางแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์การวิจัย พร้อมทั้งจัดการบริหารงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ การอบรมให้ความรู้ การสร้างแรงจูงใจ และการสนับสนุนงบประมาณในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการเผยแพร่ผลงานวิจัยให้แก่ครูด้วยวิธีการที่หลากหลาย

2. ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดสรรเวลาให้ครูผู้สอนทำวิจัย โดยอาจให้ครูผู้สอนลาทำวิจัยได้เฉพาะในช่วงที่จำเป็นโดยที่ไม่นับเป็นวันลาเพื่อส่งเสริมให้ครูมีเวลาทำวิจัยมากขึ้น ตลอดจนสร้างบรรยากาศวัฒนธรรมวิจัยให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กรและเป็นปกติวิสัย

3. ศึกษานิเทศก์ควรมีส่วนร่วมในการให้ความรู้และติดตามตรวจสอบประสิทธิภาพ คุณภาพของงานวิจัย

เพื่อที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานวิจัยอย่างสม่ำเสมอ

4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรส่งเสริมให้ครูมีวัฒนธรรมวิจัยที่เป็นรูปธรรมและมีคุณค่าต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลายมากกว่าปัจจุบัน

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูทั้งโดยภาพรวมและแยกตามต้นสังกัดของโรงเรียนเพื่อหาแนวทางพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูในบริบทเฉพาะกลุ่ม

2. ควรมีการศึกษาวรรณกรรมวิจัยในเชิงลึก (Ethnography) เพื่อจะได้สะท้อนความเชื่อ ทศนคติและค่านิยมของครูได้ชัดเจนลึกซึ้ง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวัฒนธรรมวิจัยของครูได้อย่างสอดคล้องกับสภาพเป็นจริง

เอกสารอ้างอิง

เกษตรชัย หละหิม. 2550. การวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research). วิทยาลัยอิสลามยะลา.

เกษร กุณาใหม่. 2549. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชาติชาย คชนช. 2552. การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษแรก.สืบค้นจาก

<http://www.sahavicha.com/?name=article&file=readarticle&id=1883>

เมื่อวันที่ 11/7/2553.

ณัฐธิดา เล่าส้ม. 2546. การเปรียบเทียบปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- เพียงใจ สุขศรีสังข์. 2552. การพัฒนาครูด้านการวิจัย
ในชั้นเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานีเขต 2.
สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภิญโญ ลองศรี. 2548. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม
ทำวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น
เขต 1-5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเลย. (สำเนา)
- เยาวภา เจริญบุญ. 2538. การศึกษาองค์ประกอบที่
สัมพันธ์กับการวิจัยในชั้นเรียนของครู
มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- รอสดี กอวาอูตู. 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย
ของครูกับการทำวิจัยในชั้นเรียนในโรงเรียน
มัธยมศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลาม
จังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต การวัดผลและวิจัยการศึกษา
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- เลอชัย โชคสวัสดิ์. 2545. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยใน
ชั้นเรียนของครูที่สอนในโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษา
จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์สาขาการบริหาร
การศึกษา สถาบันราชภัฏเลย.
- วิจารณ์ พานิช. 2542. การบริหารงานวิจัยจากแนวคิด
และประสบการณ์. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- วิจารณ์ พานิช. 2546. การศึกษากับการวิจัย
กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุน
งานวิจัย.
- ศักดิ์ดา อุปมาใต้. 2544. สภาพการวิจัยในชั้นเรียนของ
ครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาเขตพัฒนา
คุณภาพการศึกษาลุ่มน้ำพอง สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรีเวียง เชียงแรง. 2546. การวิเคราะห์เส้นทาง
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการวิจัยของ
ครูประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย. ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมาน อัครภูมิ. 2550. เส้นทางสู่คุณภาพและมาตรฐาน
การศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. อุบลราชธานี. ห้าง
หุ้นส่วนจำกัดอุบลกิจออฟเซตการพิมพ์.
- สมเจตน์ นาคเสวี และคณะ. 2550. เจตคติต่อการวิจัย
และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากร
อิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี.
- สมมนา รณิธย์. 2536. การวิเคราะห์การบริหาร
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตการวิจัยของ
วิทยาลัยครูครุณีศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช. 2545. เคล็ดลับการทำวิจัยในชั้น
เรียน. กรุงเทพมหานคร: อักษรไทย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป.
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542
และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟิก จำกัด
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน). 2553. คู่มือการ
ประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม
(พ.ศ. 2554-2558) ระดับการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ฉบับสถานศึกษา พ.ศ. 2554
กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและ
ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- เสริมศักดิ์ วิชาสารณ. 2550. วิจัยเรื่องสภาพการจัด
การศึกษาในจังหวัดชายแดนใต้. สำนักงาน
เลขาธิการสภาการศึกษา กรุงเทพฯ.

